WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

НАРОДНА СКУПШТИНА

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ О РАДУ СРПСКЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ЗА ВРЕМЕ СКУПШТИНСКОГ РАДА

ПРЕТПЛАТУ ПРИМА

КРАЉЕВСКО-СРПСКА ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ:

ЗА СРБИЈУ . . . . . 6 дин. месечно

ОД ЈЕДНОГА БРОЈА . . . . . 0·40 дин.

ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ПОШТАНСКОГ САВЕЗА 15 дин. месечно

УРЕЂУЈУ СКУПШТИНСКИ СЕКРЕТАРИ:

Ранко Петровић, Доброслав Ружић, Љуб. П. Ћирић.

Број 21 СУБОТА 29 ДЕЦЕМБРА 1890 Година I

26 САСТАНАК

9 децембра 1890 год. у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПОТПРЕДСЕДНИК

Паја Вуковић

СЕКРЕТАР

Љуб. Ћирић.

(НАСТАВАК)

(Прозивка).

Михаило Веселиновић, за; Михаило Поповић, за; Михаило Ристић, за; Младен Аксентијовић, против; Младен Марковић, против; Милан Поповић. против; Новак Милошевић, за; Павле Ранковић, за; Павле Станковић, против; Панта Срећковић, против; Петар Велимировић, за; Пера Максимовић, за; Раде Протић, против; Радисав Митровић, за; Радоје Костић, за; Ранко Петровић, за; Ранко Тајсић, против; Раша Нинић, против; Савко Ђусић, против; Сима Костић, за; Сретен Гогић, против; Станоје Нешић, против; Станојло Вукчевић, за; Станча Виденовић, против; Стеван Миљковић, против; Стеван Ристић, против; Стојан Станковић. за; Танасије Николајевић, против; С Величковић, против; Таса Ђикић, за; Тодор Туцаковић, за; Тодор Радовановић, за; Тома Бојичић, против; Тома Јовановић, против; Трибун Милојевић, за; Урош Вукићевић, за; Филип Милојевић, за.

Потпредседник — Сад изволте чути, господо резултат гласања. Гласало је свега 93 посланика од којих за мнење одбора гласало је 45, а против мнења одборског 48.

Према томе оглашујем да је мнење одборово пропало.

Изволите даље.

Известилац чита:

Мита Живковић професор, моли да му се уважи она година дана службе, што је као професор провео у Сарајеву.

Решење: Ценећи услуге које је молитељ учинио православним Србима у Босни, као њихов професор, одбор је мишљења, да му треба признати оно време, које је провео као професор у Сарајеву, као указно, но тако да му се рачуна за пенсију а да не утиче на периодске повишице плаге.

Ранко Петровић — Истина, одмах после оваког једног решења, какво је сад донела Скупштина, готово нема изгледа устајати и говорити за једну ствар, која је на први поглед слична са оном која је сад решена и о којој је донесена одлука противна ономе, што бих ја желио. Еле и ако је тако мало наде на успех ипак ја устајем да говорим јер сматрам да питање које је сад изнесено пред нас, ипак има мало већи значај. мало шири обим свој.

Људе који врше просветну службу ван граница Краљевине Србије, дакле ван граница слободне Србије, те бар људе, свакојако држим, треба бодрити, куражити те да би лакше вршили своју пионирску службу, те да би се и други на њих угледали па и покушавали да крче пута напретку.

Овим назорима руковођен ја сам слободан замолити Народно Представништво, да бар рад на просветном пољу неослобођеног Срйства овом приликом одвоји. У томе смислу слободан сам предложити, да се још појача решење одборово. С тога ја бих предложио да се госп. Мити Живковићу године службе, које је у Сарајеву провео, урачунају у године указне службе, и да те године могу утицати и на периодску повишицу а не само на пензију. А желео бих да просветних радника буде више у неослобођеном Срйству, и не бих жалио ако би дефицит буџетски с тога порасао. Не сумњам да би Скупштина била у пријатном расположењу, да има не само из Сарајева, него на свима крајевима неослобођеног Срйства, просветних радина, на макар им и уважавали тамо проведене године службе. С тога сам слободан предложити, да се одборско решење допуни, те да се професору Мити Живковићу уваже проведене године у Сарајеву у указне тако: да утичу и на периодску повишицу, и молим ако има 10 посланика да ме потпомогну (Устаје више од 10 посланика).

Прота Милан Ђурић — Господо, ја сам заиста у незгодном положају али ипак устајем да потпомажем предлог г. Ранка Петровића поред мнења одборског, које је по овој молби предложено. Мало час нека господа предговорници рекли су, кад би уважавали године службе, које су проведене на страни, онда би много оптеретили наш буџет, а друго да и за то не треба уважавати такве године службе, што веле сви знамо, да се налазимо у тешким финансијским приликама. Ја ћу и сам признати господо, да се доиста налазимо у тешким финансијским приликама, али исто тако држим да ће цела Скупштина признати и то, да Србија треба да буде луч просвете, луч за српску мисао, луч за српско јединство, што нам је остала мисао заветна наших предака. Ако ово признамо онда држим, да неће нико имати оправдана разлога да устане против овако малог издатка. Господо, мени није стало овде до личности хоће ли се њој уважити молба или не, али кад Народна Скупштина при крају XIX века не би усвојила молбу овакве природе. онда би очито доказала, да није кадра да се брине за српску мисао и за српско јединство; неусвајањем ове молбе Народна Скупштина би посведочила пред свима просветним радницима и трудбеницима других племена, да је Србија затворена у своје границе, да живи само за садашност, а не стара се и за будућност. Ја држим господо, да ми не смемо да се плашимо тако малих издатака, ми треба да

покажемо да Србија хоће да живи за српску мисао, за српско јединство, да живи у жељи да положи темељ српској будућности. Ми смо били сви очевидци, кад је ономад дават нарастос поп Стојану Крстићу Дели-Паназу, који је погинуо као посилац српске мисли, да је цела земља одала достојну пошту томе борцу. (Одобравање.) Овај наш грађанин и ако није погинуо, ипак живећи у тим крајевима и бранећи српску мисао, српско име, живот његов био је у опасности, и он сад ништа друго од нас не тражи него да му уважимо те године службе, кад је такав посао радио. Сви ћете признати, да је далеко лакше ширити српску мисао овде у нашој рођеној земљи, него ширити је тамо где не влада Србин. Ја држим да би се Народна Скупштина јако огрешила, кад не би усвојила овакав патриотичан предлог и ја не сумњам да ће патриота и прваци ове Скупштине усвојити молбу овог грађанина. Усвојењем ове молбе ми ћемо поткрепити сваког радника и трудбеника да истраје на том путу, да проповеда српску историју и да се бори за јединство српско. Кад не би усвојили ову молбу ја држим, да би тиме пред нашим непријатељима створили мишљење да не појимамо наш државни задатак. Према свему овоме што рекох ја не сумњам да ми као народни представници нећемо уважити овај предлог г. Ранка Петровића. (Чује се: Врло добро, да се реши).

Потпредседник — Је ли вољна Скупштина да се реши? (Јесте.)

Има реч г. Машић.

Димитрије Машић — Молим вас господо, да кажем само неколико речи. Ја сам отоич устао и говорио против једне молбе управо у начелу против признавања година службе контрактуалним чиновницима, али господо овде је други случај. Ја правим разлику, јер други је вид молбе овде и други су разлози, које је г. известилац по овој молби прочитао. Други је посао нашег учитеља, који врши на страни ту државну службу; он се напреже не само умно, него жртвује и физичку снагу своју, јер има момената, где може и главом да плати. Ми морамо признати, да ти људи, који жртвују живот свој заслужују не само да им се признаду године службе, које су на страни провели, него чак да им треба признати, као што рече г. Ранко Петровић, те године и за периодску повишицу.

Потпредседник — Претрес је свршен и ја ћу ставити на гласање прво предлог г. Ранка Петровића, који је потпомогнут са више од десет посланика. (Чује се: прво мњење одборско). По нашем пословнику најпре долази на решавање измена коју неки посланик предложи па после мнење одборско.

Дакле ја ћу ставити овако питање: ко је за то, да се г. Живковићу уваже године проведене у Сарајеву, и да утичу на периодску повишицу, тај ће седети, а које противан тај ће устати. (Једни: већина је устала; други: већина седи). Да не би остало под сумњом ја молим да се поименично гласа, и ко је за то да се усвоји предлог г. Ранка, тај ће казати за, а ко је противан тај ће казати против.

Секретар прозива:

Алекса Ратарац за, Андра Николић за, Андра Љубичић против, Анта Рајичић против, Арса Дреновац против, Арсеније Прокопијевић против, Арсеније Илић против, Атанасије Вучковић за, Алимпије Васиљевић за, Аврам Бељић за, Благоје Вожић за, Богосав Поповић за, Божа Кунатровић против, Витомир Младеновић против, Влајко Тадић против, Вуча Николић против, Данило Јовановић против, Димитрије Илићановић против, Димитрије Машић за, Доброслав Ружић за, Драгиша Станојевић против, Ђорђе Брачинац против, Ђурђе Ђоровић за, Живан Радосављевић против, Живко Малопарац против, Илија Душманић против, Илија Мојић против, Јанча Јовановић за, Јован Пољавић против, Јован Милић против, Јован Николић за, Јованча Стојансвић против, Коста Влајић за, Коста Јуришић против, Коста Јовановић за, Лазар Лазаревић за, Лазар Миловановић против, Лука Лазаревић за, Лазар Милосављевић против, Љуба Јоксимовић за, Љубинко Милинковић против, Љубомир П. Ђирић за, Максим Сретеновић за, Марко Петровић за, Мата Максимовић против, Мата Радојковић за, Милан Глигоријевић за, Милан Ђ. Ђурић за, Милан Мостић за, Милојко Лешјанин за, Милош Обркнежевић за, Милун Миљковић за, Михаило Веселиновић за, Михаило Ристић за, Младен Аксентијевић против, Младен Марковић за, Милан Поповић против, Новак Милошевић за, Павле Ранковић за, Павле Станковић против, Пера Велимировић против, Пера Максимовић за, Раде Протић против, Радисав Митровић за, Радоје Костић против, Ранко Петровић за, Рака Нинић против, Савко Ђусић против, Сретен Гогић против, Станко Петровић против, Станоје Нешић против, Станојло Вукчевић за, Станча Виденовић против, Стеван Миљковић против, Стеван Ристић против, Стојан Станковић против, Сава Величковић за, Таса Вукосављевић против, Таса Ђикић за, Тодор Радовановић за, Тома Бојичић против, Тома Јовановић за, Трифун Милојевић за, Урош Вукићевић против, Филип Милојевић против Павле Вуковић за.

Потпредседник — Молим вас господо да чујете резултат гласање. Гласало је свега 87 посланика, од којих 45 гласало је против, а 42 за.

Према томе отпада предлог г. Ранков. Сад ћу ставити на гласање предлог одборов, да се г. Живковићу уваже године службе проведене у Сарајеву, али да се не рачунају за периодску повишицу.

Ко је за то да се овај предлог прими, тај нека седи, а ко је против тај нека устане? (Сви седе). Оглашујем да је одборово мњење по овој молби усвојено.

Известилац чита:

Милан Матић учитељ из Александровца, моли да му се године службе, проведене по старом закону, уваже према новом закону о платама учитељским.

Решење: „Како је молитељ испунио све услове који се за стална учитеља траже, кад је закон од 31 марта 1881 год., ступио у живот, то је одбор по добивеном објашњењу од г. министра просвете мишљења: да му Скупштина молбу уважи, те да му се периодска повишица плате рачуна од 31 марта 1881 год., као дана, када је закон ступио у живот, но с тим, да молилац нема право тражења накнаде у новцу за раније године."

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Коста Глишић учитељ моли, да му се уваже извесне године службе, које је усљед отпуштања изгубио.

Решење: „Како је молитељ из службе незаконито отпуштен, јер Просветни Савет није био тога мишљења; а у исто време и неправедно, јер се за разлог отпуштања наводи његова агитација у избору посланика, то је одбор мишљења, да ће Скупштина уклонити једну неправду ако молиоца задовољи, па с тога предлаже Нар. Скупштини да молиоцу уважи ове године службе, које је до отпуста провео у учитељској служби и да му се према томе и плата да."

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Стеван Трифуновић учитељ цртања, моли да му се оних 7 год. и 7 мес. што је провео као привремени учитељ, урачунају у године дејствителне службе.

Решење: „По овој молби одбор налази, да је оправдана јер молилац долази у ред врловаљаних учитеља цртања, који су вештину цртања по нашим школама унапредили, и с тога налази да му се године привремене службе као учитеља цртања могу урачунати у дејствителне тим пре, што оне не утичу на повишицу плате, пошто се учитељи цртања унапређују по класама, те им повишење зависи од одлична и ваљана рада."

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Јаков Васовић порезник, моли да му се године проведене у учитељству урачунају у указне. (Подносио молбу прошле године).

Решење: „По закону о основним школама, а нарочито по чл. 57, године проведене у учитељству рачунају се у указне кад учитељ промени струку, према овоме и без решења скупштинског молитељу се рачунају године учитељске службе у указне; али кад се је већ обратио молбом и Скупштини, одбор је мишљења, да му Скупштина уважи молбу."

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Анђелина Ничићка, учитељица из Пирота, моли да јој се уваже године службе, што је провела као привремена учитељица.

Решење: „Из поднесених докумената а и из саме молбе молитељкине види се, да је: 1, молитељка свршила течај више женске школе у Русији са правом *на службу сталне учитељице*, јер је оцена њеног успеха по гласу сведоџбе њезине из свију предмета *одлична*; 2, да је министар просвете поставио за учитељку, уверен сам да је она свршила школе, али без познавања вредности сведоџбе молитељкине, јер јој се сведоџба за 3 године изгубила у министарству.

Са ових разлога одбор је мишљења, да се молитељци могу уважити привремене године њезина учитељствовања од 7 септемб. 1884 год. до 20 јануара 1888 године."

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Пољопривредно друштво моли, да му се опрости дуг у 17703·35 дин. који дугује државној штампарији.

Решење: »уважајући разлоге који су наведени у молби, и ценећи да је дуг у 17.703·35 дин. учињен код државне штампарије у цељи, да се корисна знања о пољској привреди у народу што више распростиру, — одбор је мишљења, да се овај дуг друштву пољопривредном опрости и тиме његову раду да прилика, како би се обилатији успех од пољопривредног знања у народу осетио."

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Риста Стојаковић, писар управе вароши Београда, моли да му се године службе, проведене у учитељству признаду и урачунају у указне.

Решење: На основу чл. 57 закона о основној школи одбор је мишљења, да се г. Стојаковићу молба уважи и уваже као указне године службе проведене у читељској служби, и то 3 године 6 месеци и 8 дана.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мнење? (Усваја).

Известилац чита:

Арсеније Шуменковић, писар управе вароши Ниша, моли, да му се пет 5 година, што је провео као учитољ у Маћедонији од 1873—1878 год., урачунају у указне.

Решење: Како се из прилога види, да је молитељ доиста био учитељ у Маћедонији и како се из истих прилога види, да је као учит. учинио великих услуга тамошњим Србима, због чега је имао и великих непривилика од непријатеља Христва, то је по одборовом мишљењу потпуно·заслужио призрење Народне Скупштине, и одбору је част предложити Народној Скупштини да молитеља задовољи признањем учитељских година у Маћедонији као указно проведене године у Србији.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Драгољуб С. Михаиловић, учитељ из Уровица (срез и округ крајински), моли де му се уваже године слржбе проведене у учитељству од 16 декембра 1886 до половине септембра 1888 године.

Решење: Како је молилац поднео оставку на учитељску службу и уместо уважене оставке отпуштен из службе, то је одбор мишљења, да му се године проведено у учитељству уваже, јер разлога за његово отпуштање није било.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Манојло Антоновић, телеграфиста из Лесковца, моли да му се уваже године службе, од 18 септембра 1880 до 21 јануара 1887 год.

Решење: „Још године 1888 Скупштина је уважила молиоцу године у служби проведене до дана отслужења, а и указ је о томе већ био спремљен и само промена владе спречила је његово извршење. Па како сви разлози и сада постоје, на које се ослањало скупштинско решење од 1888 године, и како је његовим друговима прошла Скупштина уважила године службе, то је одбор мишљења, да се ни с молиоцем не чини изузетак, већ да му се урачунају године у служби проведоне од 17 септембра 1880 год. па до 21 јануара 1887 год. као дана отпуста, и да му се према томе и плата да.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Сад изволте чути извештај одбора за закон о министарској одговорности.

Известилац Дим. Илићановић чита:

ИЗВЕШТАЈ ОДБОРА

ЗА

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О

МИНИСТАРСКОЈ ОДГОВОРНОСТИ

ПРВИ ДЕО

Дела, за која министри одговарају.

Чл. 1.

Министри су одговорни Краљу и Народној Скупштини за своја службена дела (чл. 136. Устава).

Чл. 2.

И Краљ и Народна Скупштина имају право да оптуже министре:

1. За издају земље и владаоца;

2. За повреду Устава и уставних права српских грађана;

3. За примање мита;

4. За оштећење државе из користољубља;

5. За издавање наредбе подручним властима да повреде одредбе изборнога закона, које ујемчавају грађанима српским слободну употребу бирачкога права;

6. За намерно спречавање, злоупотребом своје власти, вршења закона или законодавних решења, или извршења судских пресуда, у случајима, кад се тим нанесе вред државним или приватним интересима;

7. За злонамерно подношење неистинитих извештаја Краљу или Народној Скупштини, кад услед њих буду донесене законодавне одлуке, штетне по државу.

Чл. 3.

Министар, и ако није учествовао у извршењу горњих кажњивих дела, одговоран је ипак као саучесник, ако је у министарској седници пристао и потписао такву одлуку министарског савета.

WWW.UNILIB.RS

ДЕО ДРУГИ

Казне.

Чл. 4.

У свима случајима, у којима је дело, за које министар одговара, кажњиво, према одредбама казненог закона, министар ће се казнити казном, коју тај закон одређује.

Чл. 5.

За дела, предвиђена тач. 5. чл. 2. овог закона, министар ће се казнити највећом казном одређеном изборним законом за органе власти, који наруше слободу избора.

Чл. 6.

Казниће се затвором од 1—5 година, лишењем звања и губитком грађанске части министар, који премапотпише указ Краљев, којим се обуставља Устав у целини или у појединостима.

Чл. 7.

Истом ће се казном казнити министар и у следећим случајевима:

1. Кад повреди 119 чл. Устава, т. ј. кад нареди или кад премапотпише указ Краљев, којим се наређује, да се купи какав општи данак или прирез, који Скупштина није одобрила, или већи него што је Скупштина одобрила, као и да се закључи зајам, који Скупштина није одобрила, или већи, или под тежим условима, но што је Скупштина одобрила.

2. Кад повреди 200 чл. Устава, т. ј. кад премапотпише Краљев указ, којим се српска војска ставља у службу стране државе, или страној војсци допушта да заузме српско земљиште или да пређе преко њега, без претходног одобрења Народне Скупштине.

3. Кад противно чл. 56. Устсва изврши Краљев указ, који надлежни одговорни министар није премапотписто.

Чл 8.

У саима осталим случајевима министарске одговорности, министри ће се казнити затвором до 2 године и лишењем звања, а за дела из користољубља — и губитком грађанске части.

Чл. 9.

Поред кривичне одговорности, за дела, која овај закон предвиђа, министар је и грађански одговоран за штету, нанету било држави, било појединим лицима.

Чл. 10.

Одговорност министрова у случајима, које казне чл. 5. и чл. 7. под 1-о овога закона не заклања од одговорности и казне подручне органе, који су дотичну наредбу министрову извршили, или који су, као референти намерно поднели министру неистинити извештај и тиме га навели на кривицу, предвиђену тач. 7. чл. 2. овог закона.

Према томе казниће се као сучесник министров истом казном, којом се и министар казни, сваки орган државне, окружне, среске или општинске власти, који помогне да се повреди чл. 119. Устава, или да се изврши наредба министрова, противна одредбама изборнога закона, којима се ујемчава слободна употреба бирачкога права, или који, као референат, помогне, да се учини кривица, предвиђена тач. 7. чл. 2. овог закона.

ДЕО ТРЕЋИ

Поступак при оптужби.

Чл. 11.

Предлог да се министар оптужи мора се учинити написмено и мора изложити сва дела, за која се министар оптужује (чл. 138. Устава).

Чл. 12.

Кад оптужбу чини Краљ, ту ће оптужбу премапотписати председник министарског Савета, који ће је за тим непосредно предати председнику Народне Скупштине.

Чл. 13.

Предлог оптужбе из средине Народне Скупштине морају потписати најмање двадесет посланика.

Чл 14.

Председник ће свакав предлог одмах на првој седници по пријему, пре него што се пређе на дневни ред, прочитати Народној Скупштини, у јавној седници, и наредити, за тим да се он наштампа и разда посланицима и туженом министру.

Ако Скупштина друкче не одлучи, предлог оптужбе ставиће се на дневни ред најдаље за пет дана, од дана предаје председнику.

Чл. 15.

Оптужени министар биће позван, да на дан, у који је претрес предлога оптужбе одређен, поднесе Народној Скупштини своју писмену или усмену одбрану. Скупштина не може решавати пре него што саслуша ову одбрану, или утврди, да је оптужени министар позван да се брани, али се није хтео бранити.

Чл. 16.

По свршеном претресу, Скупштина ће најпре, тајним гласањем, решавати о простом прелазу на дневни ред.

Оптужени министар, ако је посланик, не може узети удела у решавању.

Чл. 17.

Ако Скупштина већином гласова присутних посланика реши прелаз на дневни ред, предлог оптужбе је одбачен и неће се моћи никако више понављати.

Ако пак Скупштина не прими прелаз на дневни ред, приступиће се претходном испитивању над оптуженим министром, и у том циљу изабраће се одмах, тајним гласањем, истражни одбор од 12 чланова, који ће извршити извиђај и поднети о њему извештај Скупштини у року, који му је она одредила.

У овај одбор не може ући ни један од посланика, потписаних на оптужби.

Чл. 18.

Истражни одбор бира себи из своје средине председника и известиоца.

Одбор може решавати кад је присутно најмање седам чланова.

Он саслушава оптуженога министра, прибавља сва потребна обавештења о делу и врши у опште сва права и све дужности истражнога судије.

Одбор може преносиги своје иследничке послове на своје поједине чланове.

Чл. 19.

У року, који је Народна Скупштина одредила, а који се, на захтев одбора, може и продужити, известилац одбора прочитаће извештај о свршеном испитивању у јавној скупштинској седници и предати га председнику заједно са свима актима.

Председник ће наредити, да се тај извештај, заједно са одвојеним мњењима, ако их буде, наштампа и разда посланицима у року од пет дана.

Свики посланик, а исто тако и оптужени министар или његов пуномоћник, могу прегледати сва акта, која се односе на оптужбу.

Чл. 20.

Ако истражни одбор налази, да је потребно ставити у притвор оптуженога министра, он ће о томе учинити предлог Скупштини, било у својем извештају, било нарочитим актом, пре него што је извештај поднет.

За решење скупштинско, да се министар стави у притвор, потребна је већина од $^2/_3$ присутних посланика. Ово решење је одмах извршно и противу њега нема места жалби.

Чл. 21.

На истој седници, на којој буде прочитан извештај истражног одбора, Скупштина ће решити: кад ће се отворити претрес о извештају.

Оптужени министар, ако није више ни министар, ни посланик, позваће се у седницу ради одбране.

WWW.UNILIBRE
УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Чл 22.

Ако у року, који је Народна Скупштина одредила, истражни одбор не поднесе свој извештај, Скупштина може приступити претресу и без тога извештаја.

Чл. 23.

По свршеном претресу гласаће се посебице о свакој тачци оптужбе.

Чд. 24.

Ако Народна Скупштина већином од $^2/_3$ присутних чланова (чл. 138 Устава) реши, да има места оптужби, предмет се враћа истражном одбору, да поднесе тужбу. Чим државни суд буде састављен, одбор ће му поднети тужбу. У тужби морају се тачно означити дела, за која се министар оптужује и одредбе законске, по којима су та дела кажњива.

Тужбу потписују председник и известилац одбора, а у случају чл. 22 овог закона кад Скупштина реши без одборског извештаја, да се министар оптужи, онда Скупштина одређује, који ће саставити, потписати и државном суду предати тужбу.

Чл. 25.

Ако ни једну тачку оптужбе не прими Уставом одређена већина од $^2/_3$ присутних посланика, предлог оптужбе је одбачен и не може се више никако поновити.

Чл. 26.

Ако Народна Скупштина буде распуштена, или ако њезине седнице буду закључене пре, него што јој истражни одбор поднесе извештај, онда ће она у идућем сазиву изабрати нов одбор, који ће предузети извиђај.

Ако је пак Скупштина распуштена, или ако се њезине седнице закључе после саопштеног одборског извештаја, Скупштина ће у идућем сазиву приступити одмах претресу на основу тог извештаја.

ДЕО ЧЕТВРТИ

О државном Суду и о поступку при суђењу.

Чл. 27.

Оптуженоме и под суд стављеноме министру суди Државни Суд, састављен од чланова Државног Савета и чланова касационог суда и то на овај начин:

У првој седници скупштинској, пошто је примљен предлог о оптужби, председник Скупштине, од целокупног броја чланова Државног Савета, коцком одређује осам чланова, а за тим, тако исто од целокупног броја чланова касационог суда, коцком одређује осам чланова, и тих, тако изабраних, 16 лица састављају државни суд. У исто време председник Скупштине одређује коцком шест даменика, и то: тројицу од чланова Државног Савета и тројицу од чланова касационог суда. Ови се заменици одређују за случај смрти, иступања из државне службе, законом оправдане спречености или искључења по закону којега од оних чланова, који су ушли у састав државнога суда. У такоме случају члана Државног Савета може заменити само члан истога тела, а члана касационог суда опет само члан истога суда.

Овај начин састављања државног суда важи и за случај, кад Краљ оптужује министра. У том случају председник министарског савета извештава председника Народне Скупштине о оптужби, и у првој седници скупштинској, после овога саопштења, председник Скупштине извршује избор чланова државног суда, начином, како је горе прописан и спроводи му оптужбу.

Чл. 28.

Ако се међу члановима Државног Савета, који су коцком одређени у државни суд, налази и председник Државног Савета, онда је он председник државног суда; а ако њега међу члановима државног суда нема, али је међу њих ушао потпредседник Државног Савета, онда је он председник државног суда; а ако ни он није ушао у састав државног суда, онда државном суду председава најстарији по именовању саветник од оних, који су чланови државног суда.

Секретарску дужност вршиће главни секретар Државног Савета, или, ако је он спречен, I секретар касационог суда.

Чл. 29.

Ако је Народна Скупштина оптужила министра, државни суд се сазива најдаље на три дана пошто председник Скупштине извести председника министарства о решењу, да се министар стави под суд

Чл. 30.

Како оптужени министар, тако и државни или скупштински тужилац, имају право захтевати: да се од суђења искључи онај члан државног суда, за кога се може навести један од ових основа, и то:

а, да је кажњивим делом повређен или оштећен;

б, да је са оптуженим род по крви, у правој линији, као предак или потомак, до кога било степена; а у побочној линији до четвртог степена закључно; а по тазбини до трећег степена закључно;

в, да је са оптуженим у доказаном личном непријатељству.

Ово се искључење може тражити одмах у почетку испитивања или суђења.

Државни суд ће решити има ли места искључењу или нема.

Чл. 31.

Оптужени министар дужан је лично предстати државноме суду. Он се може бранити сам, а мора одредити себи браниоца, било из реда јавних правозаступника, било ма које друго лице; иначе ће му га суд одредити.

Ако оптужени не предстане државном суду и свој изостанак не извини, суђење ће се извршити у његовом одсуству.

Чл 32.

Државни тужилац код државнога суда биће, ако је Краљ оптужио министра, један од чланова касационог суда, којега државни суд одреди. Ако га је пак оптужила Народна Скупштина, државни ће тужилац бити известилац истражног одбора скупштинског, или други који члан његов, којега одбор или Скупштина буду одредили.

Чл. 33.

Државни суд одређује као иследног судију једног од оних чланова касационог суда, који нису ушли у састав државног суда.

Чл. 34.

Државни суд ће саопштити оптуженоме министру у препису тужбу Народне Скупштине и одредити му, у исто време рок, у којем му он има поднети свој писмени одговор. Рок овај не може бити мањи од 12, ни већи од 30 дана.

Одјовор овај суд ће одмах саопштити у препису државноме тужиоцу.

Чл. 35.

Све власти земаљске дужне су биги на руци државном суду, у вршењу његовога судскога посла.

Чл. 36.

Кад државни суд бтде свршио потребно испитивање, одредиће, и у службеним новинама објавити дан претреса.

Оптужени министар, државни тужилац и сва лица, која се било као сведоци, било као вештаци, имају саслушати на претресу, биће позвани нарочитим позивом.

Чл. 37.

За сведоке и вештаке, који не одговоре позиву државног суда, вреде одредбе §§ 91 и 99 кривичног судског поступка и допуне под с § 104 казненог законика.

Чл. 38.

Претрес је пред државним судом јаван и усмен.

Чл. 39.

Суд решава већином гласова. При равној подели сматраће се, да је већина противу оптужбе.

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Чл. 40.

Државни суд је дужан придржавати се одредаба кривичнога поступка за кривице предвиђене у тачкама 1, 2, 5, 6 и 7 чл. 2 овог закона, у колико у овом закону није друкче наређено; а за кривице предвиђене у тачкама 3 и 4 чл. 2 овог закона, судиће по убеђењу и познавању ствари — поротски.

Чл. 41.

Пресуда државнога суда одмах је извршна. Она се саопштава Народној Скупштини на знање, а председнику министарског савета на извршење. Противу ње нема места жалби.

Чл. 42.

Осуђенога министра Краљ не може помиловати, нити му казну смањити, осем ако Народна Скупштина то предложи (чл. 140 Устава).

Чл. 43.

Државни суд престаје чим изрекне пресуду. Сва акта о суђењу предају се Народној Скупштини на чување.

Част је одбору предложити овај извештај Скупштини, да га изволи усвојити.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА,
Милан Мостић.

ИЗВЕСТИЛАЦ,
Дим. М. Илићановић.

ЧЛАНОВИ:
Љубо Јоксимовић, Никола Протић, Велизар Кундовић, Живко Малопарац, Др. Коста Динић.

Овде је у штампи изостављен чл 44, који гласи овако: „Закон овај ступа у живот од дана, кад га Краљ потпише".

Потпредседник — Данашњу седницу закључујем, а другу заказујем за сутра у 9 сати. На дневном реду биће продужење о извештају одбора за молбе и жалбе и први претрес закона о министарској одговорности

Састанак је закључен у 12 часова у подне.

---

27 САСТАНАК

10 децембра 1890 год. у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПОТПРЕДСЕДНИК
Паја Вуковић

СЕКРЕТАР
Лука Лазаревић

Почетак у 10 сати пре подне.

Присутна су г. г. министри: председник министарског савета, правде, унутрашњих дела, привреде, грађевина, просвете и црквених послова, и финансија.

Потпредседник — Отварам седницу 27 састанка.

Изволте чути протокол 26 састанка.

Секретар Љ. Јоксимовић прочита наведени протокол.

Потпредседник — Има ли ко да примети што на састав прочитаног протокола? (Нема).

Усваја ли Скупштина? (Усваја).

Изволте чути молбе и жалбе.

Секретар Љ. Ћирић чита:

Грађани из Рашке, моле да пређашњу порезу плате по новој класификацији.

Грађани из Куршумлије, моле да се не забрањује продаја пресних опанака.

Сима Зарић из Београда, жали се против г. г. министара унутрашњих дела и правде.

Стеван Мишић из Крепољина, моли да буде ослобођен новчане казне.

Милош Станковић из Крепољина, моли да буде ослобођен новчане казне.

Милосав Јовичић из Крепољина, моли да буде ослобођен новчане казне.

Милосав Миленковић из Крепољина, моли да буде ослобођен новчане казне.

Милосав Стојиловић из Кнежице, у ср. млавском, окр. пожаревачком, моли да му општина или срез плати оштету нанесену паљевином.

Таиасије Рашић из Рековца, жали се против решења Државног Савета.

Ангелина Петровићка удова из Ниша, моли за државну помоћ.

Петар Томић из Жабара, моли да му се од општинске утрине да један комад на уживање.

Владимир Јовановић и Димитрије Милићевић порезник, моле да им се извесне године службе урачунају.

Милојко Јованвић и још двојица из Пругова, у срезу и окр. пожаревачком, и председници општине куновачке, моле: да се ослободе плаћања дијурне прегледачима општинских рачуна.

Сељани из Панкова, моле да се одвоје од Арнаут-Поповца и образују засебну општину.

Грађани из Лесковца, моле да се не забрањује продаја пресних опанака.

Ставра Лазаревић из Трстеника, моли да на свом плацу може подићи кафану.

Сељани из Борја, моле да се од истог села одвоје три засеока и образују засебно село.

Сељани из Придворице, моле да се општина њихова не зове водичка већ придворичка.

Мита Стошић из Собине, у окр. врањ., моли да може у својој згради упражњавати механ. радњу.

Стојан Науновић из Краљева и Милосав Петковић из Краљева жале се против рдшења министарских.

Потпредседник — Све ове молбе и жалбе упутиће се надлежном олбору.

Секретар Љ. Ћирић чита:

ПРЕДЛОГ
Народној Скупштини

Закони у опште узев као дело људско не могу бити потпуни и савршени. С тога кад се какав случај има да расправи по закону грађанском „за који нарочитог прописа не би било" § 10 истог закона овлашћује суд да „исти случај" помоћу аналогије реши. Исто тако ако у законику о поступку судском у грађанским парницама „не би било прописаног правила" § 2 истог закона овлашћује суд да такав случај помоћу аналогије расправи.

Као што се види, закон је допустио аналогију за случаје, за које није ништа прописано; али случаји, које ми овде износимо, како се нама чини не могу се ни помоћу аналогије расправити, а међу тим они се чешће јављају у пракгици. Ево тих случаја:

1) Један јемац, видев да главни дужник пропада, затражи обезбеђење јемственога дуга на имање главног дужника и ово му суд уважи.

2) Један поверилац, дознав да главни дужник нема доста имања за наплату примања од њега, а међу тим јемац дужников упропашћује своје имање, затражи обезбеђење на јемчево имање и ово му суд уважи.

Кад јемац (случај 1) или поверилац (случај 2) добије судско решење о уваженом обезбеђењу, онда је он по § 386

www.uni.rs УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

грађ. пост. „дужан за 15 дана предати суду тужбу за дуг“, јер ако то не учини суд ће на захтев обвезнога скинути обезбеђење по тач. 4 § 392 грађ. пост. Тако се већ практикује, како ми мислимо са свим погрешно, јер овде треба претходно рашчистити питање: да ли је оправдавање у овим случајевима правно могуће?

Тужаба има више врста. Према природи права које се тужбом тражи, оснива се захтев тужбе. У овим случајевима тужба би морала да гласи: да се главни дужник, односно јемац, осуди на плаћање. Но да ли је то као што рекосмо правно могуће?

Јемац из првог случаја не може да тражи наплату обезбеђенога јемства, докле год то јемство не би платио. Тако наређује § 833 грађ. зак. који гласи: „ко год за другог дуг плати, онај има право наплату од главног дужника захтевати; и сва средства за то сходна употребити“, у вези с § 21 зак. грађ. који гласи: „што је ко дужан оно дати мора Ако неће суд ће га приморати“. — Правно дакле није могуће овакоме јемцу тужбу оправдану поднећи.

Поверилац из другог случаја не може да тражи наплату од јемца докле не докаже „да је од главног дужника код суда наплату тражио, па се од њега намирити није могао“ као што гласи допуна § 833 зак. грађ. од 28 нов. 1859 год. (збор. XII стр. 97) и тако дакле правно није могуће оваком повериоцу тужбу оправдану поднећи.

Кад ни јемцу из првог, ни повериоцу из другог случаја није могуће оправдану тужбу поднећи, онда обвезани може увек да се користи тач. 4 § 392 грађ. пост. те тако добијено обезбеђење да изгра, што се у практици као што рекосмо дешава.

Да би се томе стало на пут, потписати предлажу Народној Скупштини, да се код § 386 грађ. пост. дода ово:

Но овај рок од 15 дана не односи се на јемце који су добили обезбеђење на имање главног дужника а такво још нису платили; ни на оне повериоце који су добили обезбеђење на јемчево имање а главног дужника још нису суду за наплату тужили, ни доказали немогућност наплате од њега. Овај рок са њих почиње тећи од дана кад им је било правно могуће такву тужбу поднети.“

Ст. Максимовић, Симо Костић, Пет. Максимовић, Влад. Ј. Тадић, М. М. Веселиновић.

Потпредседник — Овај ће се предлог упутити одбору за преглед посланичких предлога.

Част ми је известити Скупштину, да је дошао у Скупштину посланик Димитрије Катић.

Изволте г. прото Милане да закунете г. Катића.

После заклетве

Потпредседник — Сад прелазимо на дневни ред.

Ђока Брачинац — Молим вас, 5-ог овог месеца одбор за преглед посланичких предлога референсао је предлог Михајла Ристића и другова, којим се тражи да се допуни чл. 33 закона санитетског и тај је предлог Скупштина по чл. 145 Устава упутила Државном Савету да о том предлогу да своје мишљење и остављен му је рок 3 дана да одговори. С тога питам председништво, да ли је тај предлог са мишљењем враћен из Државног Савета и кад ће се ставити на дневни ред?

Потпредседник — Већ смо прешли на дневни ред, те о томе можете упитати сутра. Могу само то да кажем, да тај предлог још није дошао из Државног Савета.

Да пређемо, господо, на дневни ред. На дневном је реду закон о министарској одговорности; али пре но што пређемо на дневни ред јавио ми је известилац за закон о пословном реду у Држав. Савету, да је готов са она два члана тога закона, која су враћена у одбор и мислим да прво са њима свршимо па после да пређемо на овај закон о министарској одговорности. (Врло добро).

Извест. В. Младеновић чита:

Накнадни извештај одбора о враћеним у одбор члановима: 30, 39 и 67 закона о пословном реду у Државном Савету (види прилог 3 «Народној Скупштини»).

Чл. 30-ти да се задржи по првобитном предлогу одборском, но с тим: да се онај додатак члану 10 изостави, који је гласио:

Но мишљење саветских секција мора се донети за 10 дана, а саветски закључци за 15 дана од дана пријема акта.

Потпредседник — Стављам на гласање прочитани чл. 30. Прима ли Скупштина прочитани члан? (Прима).

Оглашујем да је Скупштина примила нову редакцију члана 30-ог како ју је одбор предложио.

Известилац прочита чл. 39, који гласи:

Код члана 39 да се дода на крају:

„Али ће Савет увек у давању мишљења о предлозима и предметима што му их влада упућује и своје начелно гледиште изложити: да ли да се узакоњава, прими или одбаци.“

Потпредседник — Прима ли Скупштина прочитану допуну члана 39? (Прима).

Известилац чита даље:

Чл. 67 који је одбор предложио као нов, одбор је према редакцијама чланова овог закона, усвојених на првом читању о закону о министарској одговорности нашао, да су дужности и права Државног Савета, обухваћена у овом закону, што Савету спада у надлежности према Уставу. С тога је одбор одустао од поновног предлагања његовог.

Члан 67 овог закона одбор је повукао натраг за то, што исти предмети који су овим чланом обухваћени спадају више у заком о министарској одговорности, па је излишно да се и овде уносе. Овај је члан већ примљен па ја као известилац пристајем да га повучем и да се овде не уноси.

Потпредседник — Стављам на гласање: прима ли Скупштина мнење одбора? (Прима).

Дакле г. известилац овог закона В. Младеновић пристао је да повуче овај чл. 67. Скупштина ће примити то к знању.

Онда је прво читање овог закона о послов реду у Државном Савету свршено.

Сад прелазимо на дневни ред и то на закон о министарској одговорности. Ја мислим да га г. известилац не чита сад цео, кад је јуче прочитан.

Има ли ко да говори у начелу о том закону? (Нема).

Онда прелазимо сад на специјалну дебату.

Известилац Димитрије Илићановић прочита члан 1 (види прилог 4 и извештај стр.)

Потпредседник — Прима ли Скупштина прочитани члан 1? (Прима).

Известилац прочита чл 2.

Ђурђе Ђоровић — Ја не знам да ли има у историји записано да се је ма који министар казнио за издајство. Издајство се, господо, не казни, но покушај издајства. С тога мислим, да треба казати, да се покушај издајства казни, јер ко је могао казнити Вучића кад је извршио издајство.

Јоксим Павловић — Молим вас. По овом члану може министра да оптужи само Народна Скупштина и Краљ, а шта ће да буде онда ако министар оштети поједине грађане, јер они по овом члану не могу га тужити н. пр. министар да коме лицу концесију или учини са њим какав уговор па га онда оштети. Како ће да буде? Ја мислим, да и то треба предвидети овде.

Известилац — На примедбу поштованог посланика Ђурђа Ђоровића имам да кажем то, да је министар одговоран не само кад изврши издају земље или владаоца него и онда, кад учини и саму спрему и покушај за издајство, и то је предвиђено у тачци 1,

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Што се тиче примедбе г. Јоксима Павловића да овде није предвиђено, кад министар оштети поједине српске грађане, ја га упозорујем на ону тачку где се каже: кад министар изда наредбу властима да се ко оштети итд, — ту управо министар и не може непосредно да кога оштети, него то чине органи власти једнога министра и за такве случајеве прописане су казне. Ја мислим, да нема плашње према овоме, да ће ко остати некажњен, ако изда наредбу да се закон погази и оштете грађани.

Мијајло Веселиновић — Примедба г. Ђурђа Ђоровића врло је умесна, јер издајство извршено министром не може да се казни по мом мишљењу, јер кад то изврши и стање се промени, онда није издајник. Ја мислим, да се каже: за покушај да се казни. Исто тако мислим, да се и она реч «намерно» изостави, јер нико није луд па да каже, да је то учинио намерно. Овде се дакле може двојако судити па реши, ја тако разумем овај члан.

Ја дакле напомињем примедбу г. Ђоровића и врло је умесна, а реч «намерно» да се изостави.

Драгиша Станојевић — Молим вас, господо, ја мислим, да је овде говор о члану другом тачки првој овога пројекта, која говори о оптужењу министра за издају земље и владаоца. Примедба г. Ђурђа Ђоровића неумесна је, он вели, да треба казати: да се и за покушај казни, јер кад се издаја изврши, онда се министар неће моћи казнити. То не стоји; може се казнити и ако је издаја извршена, јер може народ после устати и поништити тај државни удар. И тада није било само покушај, него и извршено дело и тада ће узети на одговор и казнити министра, који је ту издају извршио. Дакле казниће се не само за покушај, него и за само извршено дело. Но могло би се овде казати, да се министар може оптужити: за покушај и за издају земље и владаоца.

Сима Костић — Ја мислим да је предлог посланика г. Ђурђа Ђоровића неумесан, јер кад се овде каже: за издају земље и владаоца, онда се разуме то: кад ко учини дела, која су побројана у општем кривичном законику. А кад се каже за свршена дела, онда се ту разуме не само покушај него и само предузеће — спрема. Ја мислим, да је овде довољно казано за издају земље и владаоца, јер је у кривичном закону прописана казна и за спрему и за покушај и за извршено дело. Трпати нешто у овоме законику што има у општем кривичном законику нема никаквог смисла. Ту нема никакве зебње и ово неби требало уносити у овај закон.

Известилац Д. Илиџановић — Ја не знам за што је толика плашња за ову прву тачку члана другог. Кад је у чл. 4-ом овога закона казано, да ако министар учини какву кривицу предвиђену у кривичном законику, онда ће се он по њему и казнити, па ма он учинио: припрему, покушај или свршено дело.

Потпредседник — Претрес је свршен. Нико се више није јавио за реч. Је ли воља Скупштини да решавамо тачку по тачку? (Јесте). Изволте прочитати тачку прву.

Известилац прочита тачку прву члана другог.

Потпредседник — Стављам на гласање: које за то, да се усвоји тачка прва нека седи, а које против, нек устане? (Велика већина седи). Оглашујем да је тачка прва усвојена.

Известилац прочита тачку другу члана другог.

Потпредседник — Стављам на гласање: ко је за то, да се усвоји тачка друга нека седи, а ко је против нек устане? (Сви седе). Оглашујем да је тачка друга усвојена.

Известилац чита тачку трећу.

Потпредседник — Стављам на гласање. Ко је за то, да се тачка трећа усвоји нека седи, а ко је против нек устане? (Сви седе). Оглашујем да је тачка трећа усвојена.

Известилац прочита тачку четврту.

Драгиша Станојевић — Овде стоји: „за оштећење државе из користољубља.“

Ја предлажем, да ове две речи: „из користољубља“ отпадну.

Министар, кад оштети државу, па било да је то учинио из користољубља или не, треба да се казни по овоме закону. Сваки може казати да ову штету није учинио из користољубља. Овде је главно, да је штета учињена. Министар треба да отвори очи, те да не оштети државу и народ. За то по моме мишљењу треба ове две речи *„из користољубља“* да отпадну.

Молим да овај мој предлог подпомогну 10 посланика (потпомажу га).

Љ. Јоксимовић — Ја мислим, да треба да остану те речи „из користољубља,“ јер за сваку кривицу, треба да се види има ли намере. Јер може министар, држећи да чини добра, учинити какву штету нехотице, и онда он не треба да одговара за исту. Пошто би он имо права и да тражи добит, ако би из исте његове радње произишла за државу. Дакле, кад би остало то, да он одговара за штету, онда би требало оставити њему право и на добит.

Председник министарства, Сава Грујић — Мислим да сте господо уверени, да је предлог г. Драгише Станојевића противан самоме уставу, у коме се поред осталог вели у тачци 4 чл. 137 да Краљ и Народна Скупштина имају права да оптуже министре *„за оштећење државе из користољубља.“*

Ово, што је прописано у овој тачци четири члана другог преписано је из Устава, а оно што предлаже г. Драгиша није по Уставу, те му не може бити места овде. С тога молим Скупштину да усвоји ову тачку по предлогу.

Ранко Тајсић — Предлог г. Драгише Станојевића сасвим је умесан. Умесан је тим пре, што ми знамо, како је тешко доказивати користољубље.

Сви дугови, државни који су учињени последњих година учињени су, да не узмем баш онај тежак израз, „користољубље“ но учињени су по њуди и добити појединих лица, па и опет, и ако се то зна ја чикам свакога да чаће начин може ли се доказивати користољубље сведоцима или другим каквим доказима. Ја држим да то нико не може доказати. Као што се не може доказивати примање мита, тако исто не може се доказивати ни то користољубље! Дакле, кад одпадну ове две речи: „из користољубља“ или се допуна унесе онда ће министар одговарати, ако је повредио закон и оштетио државу, па било да је то учинио из користољубља или не.

Известилац Д. Илиџановић — Покрај напомене г. председника министарства, да је Уставом предвиђена оваква редакција тачке IV, ја имам да скренем пажњу поштованих посланика на члан девети овога пројекта, у коме је казано: да поред кривичне одговорности, министар одговара и за накнаду штете било држави, било појединцима и онда нема никакве зебње, па ни оне, коју помињу неки посланици.

Риста Поповић — Ја се не могу да сложим са предлогом г. Драгише Станојевића, прво зато, што се он коси са Уставом, јер Министар може бити оптужен за оштећење државе, ако је то учинио из користољубља. Дакле, може бити оптужен и суђен за штету учињену држави, ако је она произишла из користољубља. Друго не могу да се сложим ни по општем појму о накнади штете, ако она није произишла из какве зле намере.

Ви знате и код убистава, да се неко учини из намере, а друго да може да се деси и нехотице. И онај, који учини намерно убиство и са предумишљајем, може бити кажњен смрћу, а онај, који учини из нехата може бити кажњен са неколико месеци затвора.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Одговорни уредник **Ранко Петровић**

Штампа краљ. српске државне штампарије